

QUARANTAINE IN 1752

door Julien VERHAEGHE

Op 8 december 1752 liet "Den Koninck George" het anker vallen op de rede van Oostende. Het schip kwam van Smirna (Izmir in Turkije), geladen met wol en marmer, bestemd voor Duinkerke.

De kapitein van het schip was in het bezit van brieven van de "ghedaene quarantaine" te Civita Vecchia (italië), en liet aan het Magistraat weten dat zijn schip lek was. Elf Oostendenaars gingen daarop aan boord om hulp te bieden.

Het Magistraat dat de zaak niet erg vertrouwde, "daer niets meer vatbaer zijnde voor besmetting dan wolle", zond de stadsgeneesheren aan boord om de bemanning, 14 in totaal, te onderzoeken. Deze esculapen moeten zeer voorzichtige mannetjes geweest zijn, want ze verklaarden dat ze "de equipage gesien hebben van verre, ende deselve bevonden, volgens het uijtsight, gesont te wesen". Ze voegen er echter aan toe dat "deselve gheëxtenuuert te sijn om den sleghten cost die maer bestont in turcksche terwe".

Op 15 december (het schip lag dan in de haven) schreef het Magistraat aan de Oostenrijkse Privéraad om de zaak te melden en om hulp te verzoeken van de kustwacht om de quarantaine te laten voortduren.

Reeds op 16 december werd de zaak te Brussel ingeleid, en op 26 december kwam de beslissing, op 23 december eigenhandig door Karel van Lotharingen ondertekend, toe te Oostende, met als slotformule "chers et bien aimés, Dieu vous ait en sa Sainte Garde".

Eerst en vooral moest het Magistraat al het nodige doen en leveren om het lek in het schip te stoppen, en moest het schip ten laatste op 1 januari de haven verlaten hebben.

Ten tweede moest het Magistraat van Duinkerke onmiddellijk verwittigd worden opdat dit de nodige maatregelen zou nemen indien het schip daar zou willen binnenlopen "pour les prévenir des dangers qui serait à craindre".

Ten derde moesten de elf Oostendenaars die aan boord waren, ontscheept worden en in "la quarantaine la plus rigoureuse" geplaatst worden voor ze de toelating zouden krijgen om weer in de stad te komen of met "qui que ce soit" in contact te komen.

Ten vierde, en "bien entendu" moest de kapitein voor zijn vertrek, de kosten betalen van de gedane herstelling van het lek, alsmede het onderhoud en schadevergoeding voor elf Oostendenaars gedurende hun quarantaine.

Bron : R.A.B. bundels Brugsche Vrije, nr. 18.